

2/26

ΔΕΥΤΕΡΑ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2012 Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ



executive

ΑΡΘΡΟ



Του Αντώνη Γκορτζή

πρόεδρο του δ.σ. του Ελληνικού Ινστιτούτου Επιχειρηματικής Ηθικής EBEN.GR, του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Επιχειρηματικής Ηθικής και της One Team



εφύλλιζα πριν από λίγες ημέρες τις σημειώσεις μου και στάθμια σε δύο αποφθέγματα, ενός Καναδού φιλοσόφου, θεωρητικού των ΜΜΕ και ενός Άγγλου συγγραφέα.

Λέει ο Μάρσαλ Μακλούαν: «Δεν υπάρχουν επιβίτες στο διαστημόπλοιο γη, όλοι είμαστε πλήρωμα».

Λέει ο Όσκαρ Γουάιντ: «Η σκληρή δουλειά είναι καταφύγιο όσων δεν έχουν τίποτα να κάνουν».

Τελικά πού βρίσκεται η αλήθεια για την εργασία;

Όταν «η εργασία» είναι πιο παραγωγική και το κόστος της πιο ελαστικό και ανταγωνιστικό, η ζήτηση για εργαζομένους και στελέχη θα είναι συγκριτικά πολύ μεγαλύτερη. Αντίθετα, όσο πιο πολύ επιβαρύνεται η εργασία με περιπλοκούς κανονισμούς, εμπόδια στην ευελιξία και την προσαρμοστικότητα της κλι τόσο λιγότερο ενθαρρύνονται οι προσλήψεις.

Έπειτα μην ξεχνάμε ότι υπάρχει ζήτηση για εργασία, επειδή, όπως υποστηρίζει και ο Αριστοτέλης («Πολιτικά» Β7, 1267b 4) («εις απείρων δουν εκένης της επιθυμίας ούσης και των ποικιλών απείρων επιθυμοῦσαν» και «ασι δέονται του πλείονος, έως εις άκπειρον έλθωσιν, άπειρος γάρ η της επιθυμίας φύσις, ης προς την αναπλήρωσιν οι πολλοί ζώσιν»), «η επιθυμία των ανθρώπων για ζωή δεν έχει όριο και είναι ατελείωτες οι επιθυμίες των ανθρώπων για αγαθά».

Για να ικανοποιηθούν αυτές οι ανάγκες, χρειάζεται εργασία, χρειάζονται εργατικά χέρια και χρειάζονται στελέχη. Επομένως, πάντα θα υπάρχει ζήτηση για ανθρώπους. Στην περίπτωση της νεολαίας, σύμφωνα πάλι με στατιστικές, η ανεργία και η επαγγελματική αποκατάσταση σε ποσοστό 55% είναι τα μεγαλύτερα προβλήματα. Ένα μεγάλο ποσοστό των νέων σπουδάζει με γνώμονα όχι την απόκτηση μόρφωσης αλλά την εξασφάλιση ενός προσοδοφόρου επαγγέλματος. Επίσης πιστεύει ότι η ανεπάρκεια του εκπαιδευτικού συστήματος εστιάζεται στην ελάχιστη σύνδεση του με την αγορά εργασίας. Μέσα σε όλο αυτό το οικονομικοκοινωνικό πλαίσιο αναρωτιέται κανείς τι πρέπει να γίνει ιδιαίτερα στο χώρο της εκπαίδευσης.

Οι σχολές διοίκησης επιχειρήσεων πρέπει να κατανοήσουν τις αλλαγές που έχουν συντελεστεί στις αγορές και να υιοθετήσουν μια νέα σίστη ως φορέας ακαδημαϊκών υπηρεσιών, που θα εξυπηρετούν τις ανάγκες συγκεκριμένων κλάδων επιχει-

ρήσεων, ενώ παράλληλα θα αναβαθμίζουν την ποιότητα των δικών τους ερευνών όπως επίσης και ανάπτυξη νέων προγραμμάτων, όπως, π.χ., το μάθημα της επιχειρηματικής ηθικής. Το κέρδος είναι μια επιχειρηματική έννοια, όχι φυσική.

Ανεξάντλητη προσθήκη ο άνθρωπος

Αν καλλιεργήσετε φέτος το χωράφι σας, του παίρνετε ως καρπό αυτό που έχει ήδη μέσα του και αύριο θα χρειασθεί να του ξαναδώσετε λίπασμα. Η μόνη προσθήκη που είναι ανεξάντλητη είναι ο άνθρωπος. Οι πολιτικοί είναι εκείνοι που πολλές φορές αγνοούν τι σημαίνει διοίκηση, επίτευξη αποτελέσματος με το μικρότερο κόστος, κράτος χρήσιμο και όχι πα-

Υπευθυνότητας και της Εταιρικής Διακυβέρνησης στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, στην ακαδημαϊκή κοινότητα και σε εθελοντικούς οργανισμούς.

Η μαθησιακή διαδικασία να εξασφαλίζει στους συμμετέχοντες τη δυνατότητα να ανακαλύπτουν μόνοι τους τη γνώση μέσα από διαδικασίες δημιουργικής ανασύνθεσης, υποστήριξης και αλληλεπίδρασης και, κυρίως, ενεργητικής συμμετοχής.

Τα υποψήφια στελέχη, λοιπόν, πρέπει να έχουν ξεκάθαρους στόχους ως άτομα, δηλαδή να ξέρουν τι θέλουν να κάνουν.

Πρέπει να τα διακρίνει δημιουργικότητα και αντικειμενικότητα. Το τελευταίο σημαίνει ότι πρέπει να μάθουν ότι κάποιος αποδέχεται και τη γνώμη των άλλων ή ακόμη ότι σφάλει. Πρέπει επίσης να έχουνε αναλυτική σκέψη (ικανότητα ανάλυσης ενός προβλήματος) αλλά και προσωπική εντιμότητα, διερευνητικότητα, αυτοπεποίθηση, διαισθητικότητα και ηγετική ικανότητα με έμφαση στο να μπορεί κάποιος να βοηθήσει μια ομάδα ατόμων. Άλλο στοιχείο είναι η ομαδική εργασία και διαπραγματευτική ικανότητα και διλωματία και το κυριότερο η επικοινωνία - βασικό χαρακτηριστικό που πρέπει να καλλιεργείται συνέχεια.

Η επιχειρηματικότητα πλέον δεν πηγάζει μόνο από τον επιχειρηματία, αλλά δημιουργείται από όλους μαζί τους εργαζόμενους, ανεξαρτήτως ιεραρχικής θέσης και δίνει έμφαση στον άνθρωπο.

Η επιχειρηματικότητα πλέον δεν πηγάζει μόνο από τον επιχειρηματία, αλλά δημιουργείται από όλους μαζί τους εργαζόμενους, ανεξαρτήτως ιεραρχικής θέσης και δίνει έμφαση στον άνθρωπο.

Συσσωρευση γνώσεων

Το στέλεχος του σήμερα χρειάζεται να έχει λόγο και να συσσωρεύει την άποψή του σε όλα τα θέματα που απασχολούν την επιχείρηση.

Άρα σημαίνει, συνεχή μελέτη και ενημέρωση σε όλο το φάσμα της οικονομικής επιστήμης.

Η ταχεία συσσώρευση γνώσεων, οι εξελίξεις της τεχνολογίας και οι συνεχιζόμενες κοινωνικοοικονομικές μεταβολές καθιστούν τη δια βίου μάθηση ένα σημαντικό συντελεστή ανάπτυξης του ανθρώπινου δυναμικού από εδώ και πέρα.

Είναι γεγονός ότι οι δομικές αλλαγές στην αγορά εργασίας σε συνδυασμό με την προσιδωμένη για μείωση της ανεργίας και την απαίτηση για ποιοτικά αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού απαιτούν μια δυναμική συνεχούς ανανέωσης γνώσεων και δεξιοτήτων.

Η συνεχής εκπαίδευση αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για την ανάπτυξη στη σύγχρονη κοινωνία.

Ο πολιτισμός μας δεν εξαρτάται από κανέναν ιδιαίτερο τομέα της γνώσης αλλά από την προδιάθεσή μας για γνώση.

[SID:7163356]

[SID:7166715]

Εκπαίδευση, εργασία και επιχειρηματικότητα

Τι σημαίνει εργάζομαι, παράγω, αποδίδω, δημιουργώ σε εποχές όπου η ανεργία με βάση στατιστικές του ΟΑΕΔ μάλλον πρέπει να έχει ξεπεράσει το 25%;

ραστικό, κράτος που έχει γνώση και όχι άγνοια.

Έχοντας στο μυαλό μας όλο το φάσμα της εργασίας και των συμπαρομαρτημένων της με όραμα την καλύτερη ενός νέου τρόπου διοίκησης, ιδρύσαμε το Ελληνικό Ινστιτούτο Επιχειρηματικής Ηθικής που είναι στόχος του είναι η προώθηση των αρχών της Επιχειρηματικής Ηθικής, της Εταιρικής Κοινωνικής

θέσης και δίνει έμφαση στον άνθρωπο.

ΕΠΑΝΕΞΕΛΕΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΤΟ ΕΒΕΝ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ο Αντώνης Γκορτζής, πρόεδρος του Ελληνικού Ινστιτούτου Επιχειρηματικής Ηθικής, επανεξελέγη πρόεδρος Ευρώπης του EBEN (Ευρωπαϊκού Δικτύου Επιχειρηματικής Ηθικής).

Σύμφωνα με τον κ. Γκορτζή, «η έλλειψη της εταιρικής ηθικής ήταν βασικός παράγοντας που οδήγησε στην παγκόσμια οικονομική κρίση».

Ο ρόλος της επιχειρηματικής ηθικής είναι μονόδρομος στην αποφυγή τέτοιων γεγονότων, εδκά αν συνοδεύεται από ένα κατάλληλο εταιρικό και κρατικό θεσμικό πλαίσιο, καθώς και αν αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της εταιρικής κουλτούρας, το οποίο συνεχώς καλλιεργείται στους υπαλλήλους και προβάλλεται δυναμικά από τη διοίκηση. Οι εταιρείες που θα τονίσουν αυτή την κοινωνική ευαισθησία και την ηθική επιχειρηματική τους πλευρά όχι μόνο θα καταφέρουν να αποκτήσουν μεγαλύτερη βιωσιμότητα, αλλά θα εκτιμηθούν ιδιαίτερα από το ευρύτερα καταναλωτικό κοινό.

Η επιχειρηματική ηθική αφορά τα πρόσωπα και τους επιχειρηματικούς οργανισμούς, αγίζοντας κάθε μορφή δράσης και έκφρασής τους. Εφαρμόζεται μέσα από τον καθορισμό συγκεκριμένων αρχών επιχειρηματικής συμπεριφοράς, προτύπων και κανόνων που μετασχηματίζουν το σύνολο της εταιρικής πολιτικής και λειτουργούν ως σημεία αναφοράς ή κώδικες».

Κατά τον κ. Γκορτζή επίσης, «η εφαρμογή των κλασικών αρχών της ελληνικής σκέψης, που διατύπωσαν ο Αριστοτέλης, ο Πλάτωνας και ο Σωκράτης, στην καθημερινή πρακτική της Εταιρικής Διακυβέρνησης και της Κοινωνικής Υπευθυνότητας αναδείχτηκε καθοριστική για την αποτελεσματική λειτουργία και την επίτευξη των στόχων επιχειρήσεων του ιδιωτικού αλλά και οργανισμών του στενού και του ευρύτερου δημόσιου τομέα».